Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 15. júla 2021 *

„Odvolanie – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií (SRM) – Jednotný fond na riešenie krízových situácií (SRF) – Výpočet príspevkov *ex ante* na rok 2017 – Osvedčenie rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) – Povinnosť odôvodnenia – Dôverné údaje – Zákonnosť delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63“

V spojených veciach C-584/20 P a C-621/20 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 6. novembra 2020 a 20. novembra 2020,

Európska komisia, v zastúpení: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka vo veci C-584/20 P,

ktorú v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: J. Rodríguez de la Rúa Puig, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

ďalší účastníci konania:

Landesbank Baden-Württemberg, so sídlom v Stuttgarte (Nemecko), v zastúpení: H. Berger a M. Weber, Rechtsanwälte,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporuje:

Fédération bancaire française, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, avocats,

vedľajšia účastníčka konania v odvolacom konaní,

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin a H. Ehlers, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H.-G. Kamann a P. Gey, Rechtsanwälte a F. Louis, avocat,

* Jazyk konania: nemčina.

žalovaná v prvostupňovom konaní,

a

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin a H. Ehlers, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H.-G. Kamann a P. Gey, Rechtsanwälte a F. Louis, avocat,

odvolateľka vo veci C-621/20 P,

ktorú v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: J. Rodríguez de la Rúa Puig, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

ďalší účastníci konania:

Landesbank Baden-Württemberg, so sídlom v Stuttgarte (Nemecko), v zastúpení: H. Berger a M. Weber, Rechtsanwälte,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporuje:

Fédération bancaire française, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, avocats,

vedľajšia účastníčka konania v odvolacom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

vedľajšia účastníčka konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora)

v zložení: K. Lenaerts, predseda, R. Silva de Lapuerta, podpredsedníčka, predsedovia komôr J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, M. Ilešič, L. Bay Larsen (spravodajca), A. Kumin a N. Wahl, sudcovia T. von Danwitz, M. Safjan, C. Lycourgos, I. Jarukaitis, N. Jääskinen a I. Ziemele,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: D. Dittert, vedúci oddelenia,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. marca 2021,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. apríla 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Európska komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) sa svojimi odvolaniami domáhajú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 23. septembra 2020, Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2020:435), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie SRB prijaté na jej výkonnom zasadnutí z 11. apríla 2017 o výpočte príspevkov *ex ante* do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií pre rok 2017 (SRB/ES/SRF/2017/05) (ďalej len „sporné rozhodnutie“), v rozsahu, v akom sa týka úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg.

Právny rámec

Smernica 2014/59/EÚ

2 Odôvodnenia 105 až 107 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190), znejú takto:

„(105) V zásade by mali príspevky pochádzať z príslušného sektora, a to nezávisle od akéhokoľvek riešenia krízovej situácie, ktorému by mali predchádzať. Keď predchádzajúce finančné prostriedky nestačia na pokrytie strát alebo nákladov vzniknutých používaním mechanizmov financovania, mali by sa vyzbierať ďalšie príspevky, ktorými sa pokryjú dodatočné náklady alebo straty.

(106) S cieľom dosiahnuť kritickú masu a vyhnúť sa procyklickým účinkom, ktoré by vznikli, ak by sa mechanizmy financovania museli v systémovej kríze spoliehať výlučne na príspevky ex post, je nevyhnutné, aby finančné prostriedky vnútroštátnych mechanizmov financovania, ktoré sú k dispozícii ex ante, dosahovali aspoň určitú minimálnu cieľovú úroveň.

(107) S cieľom zabezpečiť spravodlivý výpočet príspevkov a s cieľom poskytnúť motiváciu na fungovanie na základe menej rizikového modelu by sa v rámci príspevkov do vnútroštátnych mechanizmov financovania mal zohľadniť stupeň úverového rizika, rizika v oblasti likvidity a trhového rizika spojený s inštitúciami.“

3 Článok 102 ods. 1 tejto smernice uvádza:

„Členské štáty zabezpečia, aby do 31. decembra 2024 dostupné finančné prostriedky v ich mechanizmoch financovania dosiahli prinajmenšom 1 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na ich území. Členské štáty môžu stanoviť cieľové úrovne presahujúce túto sumu.“

4 Článok 103 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Členské štáty s cieľom dosiahnuť cieľovú úroveň bližšie určenú v článku 102 zabezpečia, aby sa príspevky od inštitúcií povolených na ich území vrátane pobočiek z Únie získavali prinajmenšom raz za rok.

2. Príspevok každej inštitúcie zodpovedá pomeru jej záväzkov (s výnimkou vlastných zdrojov) znížených o hodnotu krytých vkladov s celkovým záväzkom (s výnimkou vlastných zdrojov) znížených o hodnotu krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na území daného členského štátu.

Tieto príspevky sa upravia primerane k rizikovému profilu inštitúcií v súlade s kritériami prijatými podľa odseku 7.

…

7. Komisia je oprávnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 115 s cieľom bližšie určiť koncepciu prispôsobovania príspevkov úmerne k rizikovému profilu inštitúcií podľa odseku 2 tohto článku, pričom zohľadní:

a) riziko, ktorému je inštitúcia vystavená, vrátane významu jej obchodných činností, jej podsúvahových expozícií a miery pákového efektu;

b) stabilitu a rôznorodosť zdrojov financovania spoločnosti a nezaťažených vysoko likvidných aktív;

c) finančnú situáciu inštitúcie;

d) pravdepodobnosť, že sa začne riešiť krízová situácia inštitúcie;

e) rozsah, v ktorom inštitúcia predtým využívala mimoriadnu verejnú finančnú podporu;

f) komplexnosť štruktúry inštitúcie a riešiteľnosť jej krízovej situácie;

g) význam inštitúcie pre stabilitu finančného systému alebo hospodárstva jedného či viacerých členských štátov alebo Únie;

h) skutočnosť, že inštitúcia je súčasťou IPS [systém inštitucionálnej ochrany – *neoficiálny preklad*].“

Nariadenie (EÚ) č. 806/2014

5 Odôvodnenie 41 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1), uvádza:

„Vzhľadom na úlohy [SRB] a ciele riešenia krízových situácií, ktoré zahŕňajú ochranu verejných zdrojov, by sa fungovanie [Jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (SRM)] malo financovať z príspevkov platených inštitúciami usadenými v zúčastnených členských štátoch.“

6 Článok 69 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Do skončenia úvodného obdobia trvajúceho osem rokov od 1. januára 2016… musí výška dostupných finančných prostriedkov [Jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRF)] dosiahnuť aspoň 1 %

sumy krytých vkladov všetkých úverových inštitúcií povolených vo všetkých zúčastnených členských štátoch.“

7 Článok 70 ods. 1 a 2 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Jednotlivý príspevok každej inštitúcie sa získava aspoň raz za rok a vypočíta sa pomerne k sume jej pasív (okrem vlastných zdrojov) po odpočítaní krytých vkladov, vzhľadom na súhrnné pasíva (okrem vlastných zdrojov) po odpočítaní krytých vkladov, všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov.

2. [SRB] každoročne po konzultácii s [Európskou centrálnou bankou (ECB)] alebo príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a v úzkej spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií vypočíta jednotlivé príspevky s cieľom zabezpečiť, aby príspevky, ktoré majú uhradiť všetky inštitúcie povolené na území všetkých zúčastnených členských štátov, nepresiahli 12,5 % cieľovej úrovne.

Výpočet príspevkov jednotlivých inštitúcií každoročne vychádza z:

a) paušálneho príspevku, ktorý je v pomernej výške na základe sumy pasív inštitúcie, okrem vlastných zdrojov a krytých vkladov, vzhľadom na celkové pasíva, okrem vlastných zdrojov a krytých vkladov, všetkých inštitúcií povolených na území všetkých zúčastnených členských štátov; a

b) z príspevku upraveného podľa rizika, ktorý je určený na základe kritérií stanovených v článku 103 ods. 7 smernice [2014/59], a to so zreteľom na zásadu proporcionality bez toho, aby sa narúšali štruktúry bankových sektorov členských štátov.

Pomer medzi paušálnym príspevkom a príspevkami upravenými podľa rizika zohľadňuje vyvážené prerozdelenie príspevkov medzi jednotlivými druhmi bánk.

…“

8 Článok 88 ods. 1 toho istého nariadenia znie:

„Na členov [SRB], podpredsedu,… zamestnancov [SRB] a zamestnancov, ktorí sa zúčastňujú na pracovnej výmene so zúčastnenými členskými štátmi alebo sú týmito štátmi vyslaní, ktorí si plnia povinnosti zamerané na riešenie krízových situácií, sa vzťahujú požiadavky zachovania služobného tajomstva podľa článku 339 ZFEÚ a príslušné ustanovenia právnych predpisov Únie, a to aj po skončení plnenia ich povinností. Platí pre nich osobitný zákaz poskytnúť dôverné informácie, ktoré získali počas svojej profesionálnej činnosti alebo od príslušného orgánu či orgánu pre riešenie krízových situácií v rámci výkonu svojich funkcií podľa tohto nariadenia, akejkoľvek osobe alebo orgánu, s výnimkou výkonu ich funkcií podľa tohto nariadenia, s výnimkou informácií v súhrnnej alebo kolektívnej forme, pri ktorých nie je možné zistiť totožnosť subjektov uvedených v článku 2, alebo s výnimkou okrem situácie, keď orgán alebo subjekt výslovne udelí predchádzajúci súhlas s poskytnutím informácií.

Informácie, na ktoré sa vzťahujú požiadavky zachovania služobného tajomstva, sa nesmú sprístupniť iným verejným alebo súkromným subjektom okrem prípadov, keď je takéto sprístupnenie potrebné na účely súdnych konaní.“

Delegované nariadenie (EÚ) 2015/63

9 Článok 4 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44), uvádza:

„1. Orgány pre riešenie krízových situácií určujú ročné príspevky, ktoré má uhrádzať každá inštitúcia, pomerne k jej rizikovému profilu na základe informácií, ktoré poskytla inštitúcia… a pomocou metodiky stanovenej v tomto oddiele.

2. Orgán pre riešenie krízových situácií určuje ročný príspevok uvedený v odseku 1 na základe ročnej cieľovej úrovne mechanizmu financovania riešenia krízových situácií, a to zohľadnením cieľovej úrovne, ktorá sa má dosiahnuť do 31. decembra 2024 v súlade s odsekom 1 článku 102 smernice [2014/59], a na základe priemernej výšky krytých vkladov v predchádzajúcom roku, vypočítavanej každý štvrťrok, všetkých inštitúcií povolených na jeho území.“

10 Článok 5 tohto delegovaného nariadenia stanovuje zásady úpravy základných ročných príspevkov vzhľadom na riziká.

11 Článok 6 uvedeného delegovaného nariadenia definuje piliere a ukazovatele rizika, ktorých relatívna váha je stanovená v článku 7 toho istého delegovaného nariadenia.

12 Článok 9 delegovaného nariadenia 2015/63 stanovuje:

„1. Orgán pre riešenie krízových situácií určuje dodatočný koeficient úpravy zohľadňujúcej riziko pre každú inštitúciu tak, že skombinuje ukazovatele rizika uvedené v článku 6 v súlade so vzorcom a postupmi stanovenými v prílohe I.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 10, ročný príspevok každej inštitúcie na každé príspevkové obdobie určuje orgán pre riešenie krízových situácií tak, že základný ročný príspevok vynásobí dodatočným koeficientom úpravy zohľadňujúcej riziko v súlade so vzorcom a postupmi stanovenými v prílohe I.

3. Koeficient úpravy zohľadňujúcej riziko má hodnotu v rozpätí od 0,8 do 1,5.“

13 Článok 13 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia stanovuje:

„Orgán pre riešenie krízových situácií informuje každú inštitúciu uvedenú v článku 2 o svojom rozhodnutí, ktorým sa určil ročný príspevok, ktorý má každá inštitúcia splatiť každoročne najneskôr do 1. mája.“

14 Príloha I uvedeného delegovaného nariadenia je nazvaná „Postup výpočtu ročných príspevkov inštitúcií“ a uvádza kroky, ktoré má SRB dodržať pri výpočte príspevkov *ex ante* do SRF.

Okolnosti predchádzajúce sporu

15 Sporným rozhodnutím rozhodla SRB o výške príspevkov *ex ante* do SRF na rok 2017, vrátane výšky príspevku Landesbank Baden-Württemberg, úverovej inštitúcie so sídlom v Nemecku.

16 Platobným výmerom z 21. apríla 2017 doručeným úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg 24. apríla 2017 Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Spolkový úrad pre stabilizáciu finančných trhov, Nemecko) informoval úverovú inštitúciu Landesbank Baden-Württemberg, že SRB stanovila jej príspevok *ex ante* na rok 2017 do SRF, a oznámil jej sumu, ktorú má zaplatiť do Restrukturierungsfonds (reštrukturalizačný fond, Nemecko). K tomuto platobnému výmeru boli pripojené dva dokumenty, a to nemecká verzia textu sporného rozhodnutia bez prílohy, ktorú tento text zmieňuje, a dokument nazvaný „Podrobnosti o výpočte (upraveného podľa rizika): Príspevky *ex ante* do [SRF] na rok 2017“ (ďalej len „harmonizovaná príloha“).

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

17 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. júna 2017 podala Landesbank Baden-Württemberg žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia.

18 Na podporu svojej žaloby uviedla šesť žalobných dôvodov. Tieto žalobné dôvody boli založené po prvé na porušení článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) z dôvodu nedostatočného odôvodnenia sporného rozhodnutia, po druhé na porušení článku 41 Charty z toho dôvodu, že Landesbank Baden-Württemberg nebola vypočutá, po tretie na porušení článku 47 Charty z dôvodu neosvedčenia tohto rozhodnutia, po štvrté na porušení viacerých ustanovení sekundárneho práva, ako aj článkov 16 a 20 Charty z dôvodu uplatnenia koeficientu ukazovateľa „systému inštitucionálnej ochrany“, po piate na porušení článku 16 Charty a zásady proporcionality z dôvodu uplatnenia koeficientu úpravy zohľadňujúcej riziko a po šieste na nezákonnosti článkov 4 a 7 a 9 delegovaného nariadenia 2015/63, ako aj prílohy I tohto delegovaného nariadenia.

19 Rozhodnutím z 13. novembra 2017 bolo Komisii povolené vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov SRB.

20 Opatrením na zabezpečenie priebehu konania a tromi uzneseniami týkajúcimi sa dokazovania Všeobecný súd vyzval SRB, aby poskytla viacero informácií, ako aj viacero dokumentov vrátane úplného rovnopisu sporného rozhodnutia spolu s jeho prílohou.

21 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg, a rozhodol, že účinky tohto rozhodnutia zostávajú zachované počas šiestich mesiacov odo dňa, keď sa uvedený rozsudok stane právoplatným.

22 V prvom rade Všeobecný súd *ex offo* preskúmal dôvod založený na nedostatku osvedčenia sporného rozhodnutia.

23 V tejto súvislosti v bodoch 46 a 47 napadnutého rozsudku uviedol, že hoci SRB predložila kópiu podpísaného textu sporného rozhodnutia, ako aj kópiu sprievodného listu týkajúceho sa spisu, ktorý bol rovnako podpísaný, nepredložila nijaký dôkaz o osvedčení prílohy tohto rozhodnutia, ktorá predstavuje podstatnú časť uvedeného rozhodnutia. Všeobecný súd konkrétne v bode 51 napadnutého rozsudku zdôraznil, že SRB nepreukázala, že by bola táto príloha podpísaná elektronicky.

24 V bode 52 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že tvrdenie uvedené SRB na pojednávaní, podľa ktorého bola príloha k dispozícii v dokumentačnom systéme s názvom „Advanced Records System“ (ďalej len „ARES“) v okamihu podpísania sprievodného listu, je nové a z tohto dôvodu neprípustné, ako aj v každom prípade nepodložené. V bode 53 tohto rozsudku tak Všeobecný súd poznamenal, že sprievodný list predložený SRB neobsahoval žiadny dôkaz potvrdzujúci toto tvrdenie alebo umožňujúci preukázať neoddeliteľný vzťah medzi uvedeným listom a dokumentom nachádzajúcim sa v systéme ARES, ktorý by zodpovedal prílohe sporného rozhodnutia.

25 Všeobecný súd preto v bode 55 napadnutého rozsudku rozhodol, že požiadavka osvedčenia sporného rozhodnutia nebola splnená.

26 Po druhé Všeobecný súd považoval v záujme riadneho výkonu spravodlivosti za vhodné preskúmať prvý, tretí a šiesty žalobný dôvod, ktorý uviedla Landesbank Baden-Württemberg, a vyhovel týmto žalobným dôvodom.

27 Všeobecný súd po prvé preskúmal dodržanie povinnosti odôvodnenia a práva na účinnú súdnu ochranu.

28 V bodoch 95 až 98 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že sporné rozhodnutie neobsahuje takmer žiaden údaj slúžiaci na výpočet príspevku *ex ante* úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg do SRF na rok 2017 a že hoci harmonizovaná príloha obsahuje ďalšie údaje pre výpočet, neobsahuje dostatočné dôkazy na overenie správnosti príspevku. Všeobecný súd najmä rozhodol, že tento dokument neobsahoval žiaden údaj vzťahujúci sa na ďalšie úverové inštitúcie dotknuté výpočtom zatiaľ čo, najmä na základe článkov 4 až 7 a 9 delegovaného nariadenia 2015/63, výpočet uvedeného príspevku vyžaduje jednak porovnanie pasív úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg s celkovou hodnotou pasív týchto ostatných inštitúcií, ako aj vyhodnotenie jej rizikového profilu vo vzťahu k rizikovým profilom uvedených iných inštitúcií.

29 Všeobecný súd okrem toho v bodoch 100 a 102 napadnutého rozsudku spresnil, že vzhľadom na dôvernú povahu údajov zohľadnených pri výpočte príspevku *ex ante* úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg do SRF na rok 2017 je metóda výpočtu príspevku vo svojej podstate nejasná a zasahuje do možnosti úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg účinne napadnúť sporné rozhodnutie. Všeobecný súd sa preto v bode 109 tohto rozsudku domnieval, že odôvodnenie poskytnuté úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg ju dostalo do situácie, v ktorej nemohla vedieť, či bola suma tohto príspevku vypočítaná správne, alebo či ju má napadnúť na súdoch Únie.

30 Všeobecný súd z toho v bode 110 napadnutého rozsudku vyvodil, že SRB porušila povinnosť odôvodnenia.

31 Po druhé v bode 127 tohto rozsudku Všeobecný súd uviedol, že možnosť Všeobecného súdu požiadať SRB o poskytnutie informácií na účely preskúmania zákonnosti sporného rozhodnutia nemôže v prejednávanej veci zmeniť konštatovanie porušenia povinnosti odôvodnenia a ani zaručiť dodržanie práva úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg na účinnú súdnu ochranu.

32 Po tretie Všeobecný súd sa vyjadril k námietke nezákonnosti uplatnenej zo strany úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg.

33 V tejto súvislosti sa Všeobecný súd v bode 129 napadnutého rozsudku domnieval, že netransparentnosť metódy výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF vyplýva prinajmenšom čiastočne z delegovaného nariadenia 2015/63. V dôsledku toho v bode 141 tohto rozsudku rozhodol, že príčinou porušenia povinnosti odôvodnenia konštatovaného v tomto rozsudku je, pokiaľ ide o časť výpočtu týchto príspevkov týkajúcu sa úpravy v závislosti od rizikového profilu, nezákonnosť článkov 4 až 7 a 9 delegovaného nariadenia 2015/63, ako aj prílohy I tohto delegovaného nariadenia.

Návrhy účastníkov konania

34 Komisia vo svojom odvolaní vo veci C-584/20 P navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok a

– zaviazal úverovú inštitúciu Landesbank Baden-Württemberg na náhradu trov odvolacieho konania.

35 Svojím odvolaním vo veci C-621/20 P SRB navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– zamietol žalobu podanú úverovou inštitúciou Landesbank Baden-Württemberg a

– zaviazal úverovú inštitúciu Landesbank Baden-Württemberg na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

36 Landesbank Baden-Württemberg navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolania a

– zaviazal Komisiu a SRB na náhradu trov konania.

Konanie na Súdnom dvore

37 Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu pri podaní ich odvolaní Komisia a SRB požiadali, aby sa prejednávané veci prejednali v skrátenom konaní upravenom v článkoch 133 až 136 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktoré sa na základe článku 190 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatňujú na odvolanie.

38 Na podporu svojho návrhu Komisia a SRB v podstate tvrdia, že napadnutý rozsudok má značné dôsledky pre ročný výpočet príspevkov *ex ante* do SRF, že je nevyhnutné čo najskôr objasniť právny rámec, ktorým sa riadi tento výpočet s cieľom umožniť SRF získať finančnú kapacitu, ktorú si vyžaduje jeho úloha, a že až do tohto objasnenia existuje riziko, že bude na súdy Únie podaný veľký počet žalôb.

39 Z článku 133 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že na žiadosť žalobcu alebo žalovaného môže predseda Súdneho dvora, ak si povaha veci vyžaduje prejednať ju bez zbytočného odkladu, po vypočutí druhého účastníka konania, sudcu spravodajcu a generálneho advokáta rozhodnúť, že vec sa prejedná v skrátenom súdnom konaní odchylne od ustanovení tohto rokovacieho poriadku.

40 Dňa 4. a 8. decembra 2020 predseda Súdneho dvora po vypočutí sudcu spravodajcu a generálneho advokáta vyhovel návrhom Komisie a SRB.

41 Napadnutý rozsudok totiž spochybňuje konania prebiehajúce v rámci SRB na zabezpečenie osvedčenia a odôvodnenia rozhodnutí, ktorými sa stanovujú príspevky *ex ante* do SRF, ako aj zákonnosť základných prvkov metódy výpočtu týchto príspevkov. Z toho vyplýva, že SRB je od vyhlásenia tohto napadnutého rozsudku vystavená veľkej neistote, pokiaľ ide o postup a metódu výpočtu, ktoré treba uplatniť na tento účel, zatiaľ čo podľa článku 13 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 je povinná informovať každú z dotknutých inštitúcií najneskôr 1. mája každého roku o svojom rozhodnutí, ktorým sa stanovuje ročný príspevok týchto inštitúcií do SRF.

42 Vzhľadom na význam úloh SRF v rámci bankovej únie môže mať pretrvávanie takejto neistoty v súvislosti s podmienkami financovania tohto fondu značný negatívny vplyv systémovej povahy na fungovanie tejto únie, a preto aj na stabilitu eurozóny. Preto je teda potrebné, s cieľom odstrániť všetky prekážky v procese výberu príspevkov zabezpečujúcich toto financovanie, vyriešiť túto neistotu v čo najkratšom čase (pozri analogicky uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 4. októbra 2012, Pringle, C-370/12, neuverejnené, EU:C:2012:620, body 7 a 8, ako aj z 12. júna 2018, ECB/Lotyšsko, C-238/18, neuverejnené, EU:C:2018:488, bod 17).

43 V súlade s článkom 54 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora predseda Súdneho dvora 12. februára 2021 rozhodol o spojení týchto vecí na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

44 Uzneseniami predsedu Súdneho dvora z 25. februára 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P, neuverejnené, EU:C:2021:150), a SRB/Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P, neuverejnené, EU:C:2021:151), bol povolený vstup Fédération bancaire française (Francúzska banková federácia) do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg.

45 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 12. marca 2021, Komisia a SRB/Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P a C-621/20 P, neuverejnené, EU:C:2021:261), bolo Španielskemu kráľovstvu povolené vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie a SRB.

O odvolaniach

46 Komisia uvádza päť odvolacích dôvodov na podporu svojho odvolania vo veci C-584/20 P. Prvý odvolací dôvod je založený jednak na skreslení skutkového stavu a jednak na porušení zásady kontradiktórnosti, ako aj práva na obranu, pokiaľ ide o konštatovanie Všeobecného súdu o neosvedčení sporného rozhodnutia. Druhý až piaty odvolací dôvod sú založené na nesprávnom právnom posúdení a na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o prípustnosť námietky nezákonnosti, ktorej Všeobecný súd vyhovel, dvoch pochybeniach pri výklade nariadenia č. 806/2014, ako aj nesprávnom rozšírení rozsahu povinnosti odôvodnenia na základe článku 296 ZFEÚ.

47 SRB na podporu svojho odvolania vo veci C-621/20 P uvádza SRB dva odvolacie dôvody založené po prvé na porušení článku 85 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ďalej na skreslení dôkazov, ako aj napokon na porušení práva na spravodlivý proces, pokiaľ ide o konštatovanie Všeobecného súdu o neexistencii osvedčenia sporného rozhodnutia, a po druhé na porušení článku 296 ZFEÚ, ako aj článku 47 Charty.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-584/20 P a o tretej časti prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-621/20 P

Argumentácia účastníkov konania

48 Druhou časťou prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-584/20 P a treťou časťou prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-621/20 P, ktoré treba preskúmať najskôr, Komisia a SRB, podporované Španielskym kráľovstvom, tvrdia, že Všeobecný súd porušil zásadu kontradiktórnosti, ako aj právo SRB na obranu a na spravodlivý proces.

49 Domnievajú sa totiž, že SRB nebola schopná účinne zaujať stanovisko k právnemu dôvodu uplatnenému *ex offo* Všeobecným súdom, ktorý je založený na neexistencii dostatočného dôkazu o osvedčení sporného rozhodnutia.

50 Podľa SRB právo účastníkov konania byť vypočutý znamená, že sa môžu oboznámiť s právnymi dôvodmi uplatnenými *ex offo* Všeobecným súdom a že sa k nim môžu skutočne vyjadriť. SRB teda mala mať možnosť oboznámiť sa s otázkami predneseným pred Všeobecným súdom v primeranej forme a lehote tak, aby sa k ich predmetu mohla účinne vyjadriť.

51 SRB v tejto súvislosti zdôrazňuje, že otázka osvedčenia tohto rozhodnutia nebola predmetom diskusie v rámci písomnej časti konania predchádzajúcej pojednávaniu, ktoré sa konalo na Všeobecnom súde, že Všeobecný súd neuviedol, prinajmenšom nie na tomto pojednávaní, že by dôkazy poskytnuté SRB boli nedostatočné a že odmietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorý pri tejto príležitosti predložila SRB. Vzhľadom na to, že dodržanie povinnosti osvedčenia sa obvykle predpokladá, Všeobecný súd sa nemal uspokojiť s tým, že položil skutkové otázky, a mal ďalej požadovať predloženie dôkazov namiesto toho, aby sa opieral len o nedostatok dôkazov.

52 Ak by Všeobecný súd dal SRB možnosť podrobnejšie sa vyjadriť k otázke osvedčenia sporného rozhodnutia, SRB by preukázala, že sprievodný list, na ktorý sa odvoláva, bol automaticky vytvorený v systéme ARES, poskytla by snímku obrazovky ukazujúcu obsah tohto systému v okamihu podpísania a preukázala by, že uvedený systém je uzavretý a bezpečný.

53 Landesbank Baden-Württemberg sa domnieva, že toto tvrdenie nie je dôvodné.

54 Tvrdí, že opatrenie na zabezpečenie priebehu konania a opatrenia na vykonanie dokazovania prijaté v prvostupňovom konaní mali za cieľ osvedčenie sporného rozhodnutia, keďže výzva na predloženie originálu tohto rozhodnutia, vrátane jeho prílohy, sa týka osvedčeného znenia uvedeného rozhodnutia. SRB, ktorá predložila sprievodný list ako odpoveď na tieto opatrenia, mala preukázať bez toho, aby čakala na pojednávanie pred Všeobecným súdom, spojitosť medzi touto listinou a systémom ARES.

55 Za týchto podmienok nebol Všeobecný súd povinný upozorniť SRB na otázku osvedčenia sporného rozhodnutia. Všeobecný súd najmä správne rozhodol neuviesť v správe pre pojednávanie tvrdenie úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg týkajúce sa tejto otázky uvedené v jej pripomienkach zo 6. novembra 2019 k odpovediam SRB na tieto opatrenia, keďže toto tvrdenie nepredstavovalo kľúčový prvok jej argumentácie.

Posúdenie Súdnym dvorom

56 Právo na spravodlivý proces predstavuje základnú zásadu práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. novembra 2013, Groupe Gascogne/Komisia, C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 32, a Gascogne Sack Deutschland/Komisia, C-40/12 P, EU:C:2013:768, bod 28, ako aj citovanú judikatúru), ktorá je zakotvená v článku 47 Charty.

57 Na účely splnenia požiadaviek tohto práva musia súdy Únie zabezpečiť, aby bola dodržiavaná tak pred nimi, ako aj nimi samotnými zásada kontradiktórnosti, ktorá sa uplatňuje na všetky konania, ktoré môžu viesť k rozhodnutiu inštitúcie Únie, ktoré významne ovplyvňuje záujmy osoby (rozsudok z 27. marca 2014, ÚVHT/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, bod 53 a citovaná judikatúra).

58 Z tejto zásady musí mať prospech každý účastník konania, o ktorom rozhodujú súdy Únie, bez ohľadu na jeho právne postavenie. Inštitúcie Únie, ako je SRB, sa preto na uvedenú zásadu môžu tiež odvolávať v prípade, že sú účastníkmi takého konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. decembra 2009, Komisia/Írsko a i., C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 53).

59 Zásada kontradiktórnosti nepriznáva každému účastníkovi konania len právo oboznámiť sa a vyjadrovať sa k listinám a pripomienkam predloženým súdu protistranou. Vyplýva z nej aj právo účastníkov konania oboznamovať sa a vyjadrovať sa k okolnostiam, na ktoré súd poukázal *ex offo* a na ktorých má v úmysle založiť svoje rozhodnutie. Na splnenie požiadaviek spojených s právom na spravodlivé súdne konanie je totiž potrebné, aby sa účastníci konania oboznámili a mali možnosť kontradiktórne sa vyjadriť tak ku skutkovým, ako aj k právnym okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok konania (rozsudok z 27. marca 2014, ÚVHT/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, bod 54 a citovaná judikatúra).

60 Na to, aby sa zaručilo účinné dodržiavanie zásady kontradiktórnosti, musí byť predchádzajúca výzva účastníkom konania na predloženie ich pripomienok k dôvodu, ktorý chce súd Únie zohľadniť bez návrhu, zaslaná účastníkom konania za podmienok, ktoré im umožnia účinne a efektívne zaujať stanovisko k tomuto dôvodu, a to prípadne aj tým, že tomuto súdu predložia dôkazy potrebné na to, aby mohol rozhodnúť o uvedenom dôvode na základe všetkých dostupných informácií (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. decembra 2009, Komisia/Írsko a i., C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 57, ako aj z 27. marca 2014, ÚVHT/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, body 55 až 59).

61 V prejednávanej veci z bodov 35 a 36 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd vzal *ex offo* do úvahy dôvod založený na nedostatku osvedčenia sporného rozhodnutia.

62 V dôsledku toho bolo úlohou Všeobecného súdu informovať účastníkov konania o tom, že má v úmysle založiť svoje rozhodnutie na uvedenom dôvode, a v dôsledku toho ich vyzvať, aby mu predložili tvrdenia, ktoré považujú za užitočné na to, aby mohol rozhodnúť o tomto dôvode.

63 Zo znenia opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a troch opatrení na vykonanie dokazovania prijatých Všeobecným súdom však vyplýva, že tieto opatrenia neobsahovali otázky, ktoré by sa priamo týkali postupu prijatého SRB s cieľom zabezpečiť osvedčenie sporného rozhodnutia a že nijako SRB nenaznačili, že by mal Všeobecný súd v úmysle *ex offo* uplatniť dôvod týkajúci sa prípadného nedostatku osvedčenia tohto rozhodnutia, vrátane jeho prílohy.

64 Hoci je pravda, že cieľom uvedených opatrení bolo, ako uvádza Landesbank Baden-Württemberg, zhromaždiť informácie a dokumenty týkajúce sa postupu prijímania sporného rozhodnutia, od SRB nebolo možné rozumne očakávať, že z týchto opatrení vyvodí, že je práve vyzvaná vyjadriť sa k podmienkam osvedčenia tohto rozhodnutia.

65 Keďže SRB nebola vyzvaná vyjadriť sa k dôvodu založenému na nedostatku osvedčenia sporného rozhodnutia pred pojednávaním, ktoré sa konalo na Všeobecnom súde, treba určiť, či ju Všeobecný súd na tomto pojednávaní vyzval, aby k tomuto dôvodu účinne a efektívne zaujala stanovisko.

66 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že keďže osvedčenie aktov inštitúcie Únie závisí od uplatnenia osobitých interných postupov zavedených na tento účel touto inštitúciou, dôvod založený na neosvedčení sporného rozhodnutia treba nevyhnutne posúdiť na základe dôkazov predložených SRB, ktoré sa týkajú povahy jej interných postupov a ich uplatnenia v prejednávanej veci.

67 Z toho vyplýva, že s cieľom zabezpečiť dodržanie zásady kontradiktórnosti mala byť SRB vyzvaná, aby predložila tvrdenia týkajúce sa tohto dôvodu za podmienok, ktoré by jej umožnili zhromaždiť dôkazy týkajúce sa osvedčenia sporného rozhodnutia a predložiť ich Všeobecnému súdu. Vzhľadom na okolnosti pripomenuté v bode 64 tohto rozsudku však od SRB nebolo možné rozumne očakávať, že predloží takéto dôkazy na pojednávaní, ktoré sa konalo pred Všeobecným súdom.

68 Navyše, ani z napadnutého rozsudku, ani zo zápisnice z pojednávania, ktoré sa konalo pred Všeobecným súdom, ani z jeho záznamu nevyplýva, že by Všeobecný súd jasne počas tohto pojednávania informoval SRB, že má v úmysle *ex offo* prihliadnuť na dôvod založený na neosvedčení sporného rozhodnutia alebo že by sa SRB mala vyjadriť k tomuto dôvodu počas uvedeného pojednávania.

69 Všeobecný súd sa naopak domnieval, že SRB nebola na pojednávaní v prvostupňovom konaní oprávnená predložiť tvrdenia alebo dôkazy týkajúce sa osvedčenia sporného rozhodnutia.

70 Hoci je totiž nesporné, že SRB sa k tejto otázke nevyjadrila vo vyjadrení k žalobe, v duplike ani vo svojich pripomienkach v odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a opatrenia na vykonanie dokazovania prijaté Všeobecným súdom, Všeobecný súd v bode 52 napadnutého rozsudku rozhodol, že tvrdenie týkajúce sa osvedčenia sporného rozhodnutia predložené SRB na pojednávaní treba považovať za neprípustné, keďže je nové.

71 Navyše zo záznamu z pojednávania na Všeobecnom súde vyplýva, že súd nevyhovel návrhu SRB na okamžité predloženie dodatočných dôkazov, ktoré mali preukázať osvedčenie sporného rozhodnutia.

72 Okolnosť, že dvaja sudcovia Všeobecného súdu na pojednávaní pred Všeobecným súdom položili SRB viacero otázok týkajúcich sa osvedčenia sporného rozhodnutia, preto nemožno považovať za dostatočnú na splnenie povinností, ktoré Všeobecnému súdu vyplývajú zo zásady kontradiktórnosti a ktoré sú pripomenuté v bode 60 tohto rozsudku.

73 Na jednej strane totiž z bodov 52 a 53 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd sa domnieval, že požiadavka osvedčenia sporného rozhodnutia nebola splnená, keď sa opieral najmä, v prvom rade o neprípustnosť tvrdenia SRB týkajúceho sa dostupnosti dokumentu obsahujúceho prílohu tohto rozhodnutia v systéme ARES v okamihu podpísania sprievodného listu, na ktorej dostupnosť sa odvoláva SRB, a subsidiárne o nepredloženie dôkazov zo strany SRB, ktoré by mohli preukázať túto dostupnosť alebo neoddeliteľnú väzbu medzi týmto dokumentom a sprievodným listom.

74 Na druhej strane SRB tvrdí, že ak by ju Všeobecný súd vyzval na zaujatie stanoviska k dôvodu, ktorý bol uplatnený *ex offo* a ktorý je založený na chýbajúcom osvedčení sporného rozhodnutia, predložila by dôkazy týkajúce sa podmienok vytvorenia tohto sprievodného listu, ako aj obsahu a vlastností systému ARES.

75 Za týchto podmienok treba konštatovať, že ak by Všeobecný súd skutočne ponúkol SRB možnosť predložiť dôkazy týkajúce sa osvedčenia sporného rozhodnutia, SRB by mohla predložiť súbor dôkazov, ktoré by *prima facie* boli relevantné. V dôsledku toho mal Všeobecný súd na účely rozhodnutia o tomto osvedčení posúdiť tieto dôkazy a nemal sa uspokojiť s tým, že dospel k záveru, že tvrdenia týkajúce sa úlohy systému ARES pri uvedenom osvedčovaní sú neprípustné alebo že tieto tvrdenia neboli podložené.

76 Okolnosť, že SRB sa vyjadrila k osvedčeniu sporného rozhodnutia vo svojom prednese na pojednávaní pred Všeobecným súdom, potom v odpovedi na otázky položené jeho dvoma sudcami nie je vzhľadom na konštatovania uvedené v bodoch 66 až 71 tohto rozsudku spôsobilá spochybniť toto posúdenie a to tým skôr, že SRB netvrdí, že bola zbavená akejkoľvek možnosti predložiť tvrdenia o tomto osvedčení, ale tvrdí, že v prvostupňovom konaní nemohla v tomto ohľade predložiť dôkazy.

77 V dôsledku toho treba vyhovieť druhej časti prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-584/20 P a tretej časti prvého odvolacieho dôvodu vo veci C-621/20 P bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných častiach týchto odvolacích dôvodov.

78 Tento záver však nemôže sám osebe stačiť na zrušenie napadnutého rozsudku, keďže z bodov 56, 141 a 143 tohto rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd navyše preskúmal prvý, tretí a šiesty žalobný dôvod, ktorý v prvostupňovom konaní predniesla Landesbank Baden-Württemberg, a že po ich preskúmaní Všeobecný súd týmto žalobným dôvodom vyhovel.

O piatom odvolacom dôvode vo veci C-584/20 P a druhom odvolacom dôvode vo veci C-621/20 P

Argumentácia účastníkov konania

79 Piatym odvolacím dôvodom vo veci C-584/20 P a druhým odvolacím dôvodom vo veci C-621/20 P Komisia a SRB, podporované Španielskym kráľovstvom, tvrdia na jednej strane, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nielen nedostatočné, keďže Všeobecný súd uznal *en bloc*

výhradu formulovanú proti viacerým ustanoveniam delegovaného nariadenia 2015/63 bez toho, aby spresnil, v čom každý z nich prispieva k tvrdenej netransparentnosti spôsobu výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF, ale je tiež vnútorne rozporné, keďže Všeobecný súd pripúšťa, že niektoré aspekty tejto metódy výpočtu osoby povinné na zaplatenie týchto príspevkov preskúmať môžu, ale pripúšťa, že predmetné údaje sú dôverné bez toho, aby z toho vyvodil dôsledky.

80 Na druhej strane sa žalobkyne domnievajú, že Všeobecný súd v prejednávanej veci porušil rozsah povinnosti odôvodnenia vyplývajúcej z článku 296 ZFEÚ.

81 V prvom rade stačí, že zo sporného rozhodnutia je jasne zrejmá metodológia použitá SRB, konkrétne použité kritériá a dôvody ich uplatnenia na dotknutú inštitúciu bez toho, aby táto inštitúcia musela byť nevyhnutne schopná presne overiť presnosť výpočtu vykonaného na základe finančných údajov iných inštitúcií.

82 SRB v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozsah povinnosti odôvodnenia by mal byť obmedzený tak, aby sa zohľadnila povinnosť chrániť služobné tajomstvo, upravená v článku 339 ZFEÚ, ktorá tiež predstavuje základnú zásadu práva Únie.

83 V druhom rade údaje týkajúce sa tretích inštitúcií použité na výpočet celkových pasív v odvetví a na porovnanie rizikových profilov dotknutých inštitúcií nie sú rozhodujúce pre výpočet príspevku *ex ante* do SRF konkrétnej inštitúcie. Navyše podľa SRB, ak by sa preskúmanie týchto údajov ukázalo ako nevyhnutné, bolo by možné ich sprístupniť súdom Únie.

84 V treťom rade obmedzenie rozsahu povinnosti odôvodnenia navrhnuté Komisiou a SRB by sa na rozdiel od toho, čo konštatoval Všeobecný súd, mohlo opierať o judikatúru Súdneho dvora.

85 Logika poistenia, ktorou sa vyznačuje SRF, sa totiž odlišuje od logiky bývalých konaní o parafiškálnych poplatkoch, o ktoré išlo vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky Súdneho dvora uvedené v bode 122 napadnutého rozsudku.

86 Okrem toho vo všeobecnosti možno pripustiť, že verejné orgány môžu na účely konkrétneho výkonu diskrečnej právomoci zohľadniť dôverné údaje, ku ktorým nemá adresát rozhodnutia prístup, ale ktoré musia byť prípadne sprístupnené príslušným súdom. Súdny dvor tak v oblasti práva hospodárskej súťaže, verejného obstarávania, verejnej služby a antidumpingových opatrení rozhodol, že príslušné orgány môžu vychádzať z nesprístupnených dôverných informácií.

87 V štvrtom rade SRB tvrdí, že metóda výpočtu upravená delegovaným nariadením 2015/63 zaručuje primeranú úroveň transparentnosti výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF.

88 Normotvorca Únie pri výkone svojej diskrečnej právomoci zaviedol metódu, ktorej cieľom je vopred určiť celkovú sumu, ktorú má získať SRB a spravodlivo rozdeliť túto sumu medzi dotknuté inštitúcie, čo predpokladá vymedzenie presnej relatívnej rizikovej pozície pre každú inštitúciu. Túto metódu treba odlíšiť od „absolútne individuálneho“ prístupu, ktorý obvykle charakterizuje výber daní.

89 Uvedená metóda je rozdelená na sedem rôznych krokov. Štyri z nich sú založené na individuálnych údajoch týkajúcich sa každej inštitúcie, ako aj na spoločných údajoch, ktoré vypracovala a poskytla SRB, čo každej inštitúcii umožňuje prepočítať nielen jej základný ročný príspevok, ale tiež jej individuálny koeficient úpravy v závislosti od rizikového profilu

a v dôsledku toho jej ročný príspevok *ex ante* do SRF. Tri z týchto krokov sú založené na dôverných údajoch týkajúcich sa tretích inštitúcií a vedú k vypracovaniu spoločných údajov, ktoré sa používajú rovnakým spôsobom pre všetky dotknuté inštitúcie.

90 Pokiaľ ide konkrétnejšie o rizikový profil inštitúcie, vstupné údaje na výpočet spoločných údajov s cieľom zaradiť každú inštitúciu do rizikovej skupiny nie sú zverejňované. Toto zaradenie je však vysvetlené v harmonizovanej prílohe, ktorá umožňuje každej inštitúcii pochopiť jej výsledky týkajúce sa každého ukazovateľa rizika. Údaje uverejnené SRB na jej internetovej stránke zabezpečujú prístup k dodatočným agregovaným údajom a navyše v priebehu príspevkových cyklov nasledujúcich po cykle roku 2017 sa transparentnosť ešte zvýšila.

91 Landesbank Baden-Württemberg, podporovaná Fédération bancaire française (Francúzska banková federácia), uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočné na preukázanie porušenia článku 296 ZFEÚ zo strany SRB a že tvrdenia uvedené v odvolaniach nemôžu toto odôvodnenie spochybniť.

92 Po prvé z judikatúry Súdneho dvora totiž jasne vyplýva, že povinnosť dodržiavať obchodné tajomstvo nemôže zbaviť požiadavku odôvodnenia jej podstaty. Nebolo vôbec potrebné hľadať rovnováhu medzi požiadavkou ochrany obchodného tajomstva a povinnosťou odôvodnenia, keďže Komisia mohla stanoviť inú metódu výpočtu, ktorou by sa predišlo použitiu dôverných údajov.

93 Po druhé tvrdenie založené na tom, že údaje týkajúce sa iných inštitúcií nemajú rozhodujúcu povahu je neprípustné, keďže nebolo predložené v prvostupňovom konaní, a je v každom prípade nedôvodné, pretože výška príspevku *ex ante* úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg do SRF na rok 2017 od týchto údajov závisí.

94 Po tretie analógia medzi situáciami, o ktoré ide v prejednávaných veciach, a situáciami, ktoré boli preskúmavané Súdnym dvorom v takých oblastiach, ako je právo hospodárskej súťaže, verejné obstarávanie, verejná služba alebo antidumpingové opatrenia nie je relevantná. Sporné rozhodnutie, ktoré ukladá zaplatenie mimoriadne vysokého príspevku, totiž nemožno porovnávať s rozhodnutiami, o ktoré ide v rozsudkoch Súdneho dvora, na ktoré odkazujú žalobkyne.

95 Po štvrté Všeobecný súd správne konštatoval, že sporné rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené, keďže neumožnilo úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg overiť výšku jej príspevku *ex ante* do SRF na rok 2017. Tvrdenia odvolateliek smerujúce proti tomuto posúdeniu spochybňujú skutkové zistenia a z tohto dôvodu sú neprípustné.

96 Náprava tejto vady v priebehu konania prostredníctvom oznámenia dôverných údajov súdom Únie navyše neprichádza do úvahy. Na jednej strane musí byť odôvodnenie oznámené v rovnakom čase ako predmetné rozhodnutie. Na druhej strane, ak by aj Všeobecný súd mal k dispozícii dôverné údaje, ktorými disponuje SRB, nedokázal by túto sumu sám skontrolovať, keďže nemá počítačový program, ktorým disponuje SRB a ktorý je na tento účel nevyhnutný.

97 Po piate, pokiaľ ide konkrétnejšie o zákonnosť metódy výpočtu stanovenej delegovaným nariadením 2015/63, argumentácia SRB nie je v súlade s požiadavkami článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, keďže neuvádza body napadnutého rozsudku, ktoré má spochybniť.

98 V každom prípade existencia cieľovej úrovne a maximálneho podielu z tejto úrovne, ktorú možno každý rok vyberať, neukladá povinnosť uplatniť prístup spojený s hodnotením rizikového profilu, ako to ilustruje výpočet príspevkov na financovanie systému ochrany vkladov zavedeného smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ, L 173, 2014, s. 149).

Posúdenie Súdnym dvorom

99 Treba pripomenúť, že v bodoch 141 a 143 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol nielen o tom, že SRB porušila povinnosť odôvodnenia, ako aj právo na účinnú súdnu ochranu, ale tiež, že články 4 až 7 a 9, ako aj príloha I delegovaného nariadenia 2015/63 sú nezákonné. V dôsledku toho Súdny dvor vyhovel prvému, tretiemu a šiestemu žalobnému dôvodu, ktoré uplatnila v prvostupňovom konaní Landesbank Baden-Württemberg.

100 V prvom rade z bodov 97, 103, 109 a 110 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd rozhodol, že SRB bola na základe článku 296 ZFEÚ povinná uviesť v odôvodnení sporného rozhodnutia skutočnosti umožňujúce úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg overiť správnosť výpočtu jej príspevku *ex ante* do SRF na rok 2017 a že túto povinnosť nesplnila.

101 Na účely posúdenia dôvodnosti piateho odvolacieho dôvodu uplatneného vo veci C-584/20 P a druhého odvolacieho dôvodu uplatneného vo veci C-621/20 P treba určiť, či Všeobecný súd správne posúdil rozsah povinnosti odôvodnenia, ktorá prináleží SRB.

102 Na úvod treba pripomenúť, že jednak článok 296 druhý odsek ZFEÚ uvádza, že právne akty inštitúcií Únie musia byť odôvodnené, a jednak, že právo na riadnu správu vecí verejných zakotvené v článku 41 Charty ukladá inštitúciám, orgánom a agentúram Únie povinnosť svoje rozhodnutia odôvodniť.

103 Odôvodnenie rozhodnutia inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie má osobitný význam v rozsahu, v akom umožňuje dotknutej osobe rozhodnúť s plnou znalosťou veci, či chce podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu, ako aj príslušnému súdu vykonať jeho preskúmanie, a teda predstavuje jednu z podmienok účinného súdneho preskúmania zaručeného článkom 47 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. novembra 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 40, a z 24. novembra 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 a C-226/19, EU:C:2020:951, bod 43, ako aj citovanú judikatúru).

104 Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že takéto odôvodnenie musí byť prispôsobené povahe sporného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. V tejto súvislosti sa nevyžaduje, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže dostatočnosť odôvodnenia sa musí posúdiť nielen vzhľadom na text aktu, ale takisto na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť a konkrétne na záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený. Preto akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý je dotknutej osobe známy a umožňuje jej pochopiť dosah opatrenia prijatého vo vzťahu k nej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 122 a citovanú judikatúru).

105 V tejto súvislosti treba po prvé zdôrazniť, že z judikatúry Súdneho dvora nemožno vyvodiť, že by odôvodnenie každého rozhodnutia inštitúcie, orgánu alebo agentúry Únie, ktoré ukladá súkromnému subjektu povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, muselo nevyhnutne obsahovať všetky skutočnosti, ktoré jeho adresátovi umožnia overiť správnosť výpočtu výšky tejto peňažnej sumy.

106 Je pravda, že Súdny dvor rozhodol, ako v podstate uviedol Všeobecný súd v bode 122 napadnutého rozsudku, že odôvodnenie exekučného titulu týkajúce sa výberu parafiškálneho poplatku musí zahŕňať presné a podrobné vyúčtovanie prvkov predmetnej pohľadávky a že iba toto vyúčtovanie môže umožniť súdne preskúmanie takéhoto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad, 9/56, EU:C:1958:7, s. 30 a 31 ako aj zo 16. decembra 1963, Macchiorlati Dalmas/Vysoký úrad, 1/63, EU:C:1963:58, s. 636).

107 Príspevky *ex ante* do SRF stanovené sporným rozhodnutím nemožno na rozdiel od toho, ako rozhodol Všeobecný súd v bode 122 napadnutého rozsudku, považovať za pohľadávky, o ktoré išlo vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky Súdneho dvora spomenuté v predchádzajúcom bode.

108 Zatiaľ čo sa totiž tieto pohľadávky týkali tak parafiškálneho poplatku, ako aj úrokov z omeškania, ktorých príslušné sumy a spôsoby výpočtu nebolo možné určiť bez presného a podrobného vyúčtovania, sporné rozhodnutie sa obmedzuje na stanovenie príspevkov *ex ante* do SRF každej z dotknutých inštitúcií, a to na základe pravidiel výpočtu podrobne stanovených delegovaným nariadením 2015/63.

109 Po druhé inštitúcie, orgány a agentúry Únie sú pri uplatnení zásady ochrany obchodného tajomstva, ktorá predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 49 a citovanú judikatúru) a ktorá je konkretizovaná v článku 339 ZFEÚ, v zásade povinné nesprístupniť konkurentom súkromného subjektu dôverné informácie, ktoré im súkromný subjekt poskytol (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 109).

110 S cieľom zabezpečiť dodržiavanie týchto povinností Súdny dvor vo viacerých oblastiach práva Únie rozhodol, že odôvodnenie aktu spôsobujúceho osobe podliehajúcej súdnej právomoci ujmu, ktoré vychádza z posúdenia relatívneho postavenia dotknutých subjektov, môže byť do určitej miery obmedzené s cieľom chrániť informácie týkajúce sa týchto subjektov, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo.

111 Rozhodnutie Komisie, v ktorom dospela k záveru o neexistencii štátnej pomoci uvádzanej sťažovateľom, teda môže byť vzhľadom na povinnosť rešpektovať obchodné tajomstvo dostatočne odôvodnené bez toho, aby obsahovalo všetky číselné údaje, o ktoré sa opiera odôvodnenie tejto inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 108 až 111). Teda znenie takého rozhodnutia, ktoré nie je dôverné, pokiaľ jasne a jednoznačne uvádza odôvodnenie uvedenej inštitúcie, ako aj jej metodológiu spôsobom, ktorý dotknutým osobám umožňuje oboznámiť sa s týmto odôvodnením a Všeobecnému súdu vykonať jeho preskúmanie, stačí na splnenie povinnosti odôvodnenia, ktoré má táto inštitúcia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 55).

112 Rovnako povinnosť odôvodniť rozhodnutie o zamietnutí ponuky uchádzača v rámci postupu verejného obstarávania neznamená, že by mal mať k dispozícii úplné informácie o charakteristikách ponuky prijatej verejným obstarávateľom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2012, Evropaïki Dynamiki/Komisia, C-629/11 P, neuverejnený, EU:C:2012:617, body 21 a 22), pričom prístup k takýmto informáciám musí byť obmedzený najmä s cieľom

zachovať vzťah dôvery medzi týmto verejným obstarávateľom a hospodárskymi subjektmi, ktoré sa takéhoto konania zúčastňujú (pozri analogicky rozsudok zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 36).

113 Z dôvodu osobitnej povahy príspevkov *ex ante* do SRF, ktorá spočíva, ako to vyplýva z odôvodnení 105 až 107 smernice 2014/59 a odôvodnenia 41 nariadenia č. 806/2014, v zabezpečení toho, aby v logike poistenia finančný sektor poskytol SRM dostatočné finančné zdroje na to, aby mohol plniť svoje úlohy a pritom aby príspevky dotknuté inštitúcie motivovali na fungovanie na základe menej rizikového modelu, teda spočíva výpočet týchto príspevkov, ako to uviedol generálny advokát v bode 143 svojich návrhov, nie na uplatnení sadzby na základ dane, ale s uplatnením článkov 102 a 103 smernice 2014/59, ako aj článkov 69 a 70 nariadenia č. 806/2014 na definícii cieľovej úrovne, ktorú treba dosiahnuť sumou uvedených príspevkov vybraných pred koncom roku 2023 a potom ročnej cieľovej úrovne, ktorú treba rozdeliť medzi inštitúcie pôsobiace na území členských štátov, ktoré sú účastníkmi SRM.

114 Keďže celková cieľová úroveň je definovaná tak, že musí predstavovať 1 % sumy krytých vkladov všetkých týchto inštitúcií a základný ročný príspevok každej inštitúcie sa vypočíta podľa pomeru jej záväzkov (s výnimkou vlastných zdrojov) znížených o hodnotu krytých vkladov k celkovým záväzkom (s výnimkou vlastných zdrojov) zníženým o hodnotu krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na území daného členského štátu, zdá sa, že samotný princíp metódy výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF, ako vyplýva zo smernice 2014/59 a nariadenia č. 806/2014, ktorých platnosť Landesbank Baden-Württemberg nijako nespochybnila, vyžaduje zo strany SRB použitie údajov, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo, ktoré nemožno prevziať do odôvodnenia sporného rozhodnutia.

115 V tejto súvislosti treba odmietnuť tvrdenie úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg, podľa ktorého nie je potrebné pristúpiť k hľadaniu rovnováhy medzi povinnosťou odôvodnenia a všeobecnou zásadou ochrany obchodného tajomstva uvedenou v bode 109 tohto rozsudku, a to z dôvodu, že normotvorca Únie mohol zaviesť alternatívnu metódu výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF, ktorá by nevyžadovala použitie dôverných údajov.

116 Okolnosť, že normotvorca Únie sa mohol vopred rozhodnúť pre alternatívnu metódu výpočtu, nemôže mať vplyv na určenie rozsahu povinnosti odôvodnenia vo vzťahu k zásade ochrany obchodného tajomstva v rámci metódy založenej čiastočne na použití dôverných údajov. Keďže normotvorca Únie platne zvolil takúto metódu, táto nevyhnutne vyžaduje hľadanie rovnováhy medzi uvedenou povinnosťou a zásadou.

117 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že normotvorcovi Únie treba priznať širokú mieru voľnej úvahy v oblasti, v ktorej sa predpokladá prijatie politických, hospodárskych a sociálnych rozhodnutí z jeho strany a v rámci ktorej sa vyžaduje, aby vykonal komplexné hodnotenie (rozsudok zo 17. októbra 2013, Billerud Karlsborg a Billerud Skärblacka, C-203/12, EU:C:2013:664, bod 35, ako aj citovaná judikatúra).

118 Dospieť k záveru, ako k nemu dospel Všeobecný súd, že odôvodnenie sporného rozhodnutia musí nevyhnutne umožniť úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg overiť správnosť výpočtu jej príspevku *ex ante* do SRF na rok 2017, by nevyhnutne vyžadovalo zakázať normotvorcovi Únie zaviesť metódu výpočtu tohto príspevku zahŕňajúcu údaje, ktorých dôverná povaha je chránená právom Únie, a preto neprimerane obmedziť širokú mieru voľnej úvahy, ktorou musí na tento účel disponovať normotvorca Únie tým, že by sa mu najmä zabránilo zvoliť si

metódu, ktorá môže zabezpečiť dynamické prispôsobenie financovania SRF vývoju finančného sektora, a to komparatívnym posúdením najmä finančnej situácie každej inštitúcie povolenej na území členského štátu, ktorá je účastníkom SRF.

119 Treba okrem toho zdôrazniť, že systém ochrany vkladov zavedený smernicou 2014/49, na ktorý Landesbank Baden-Württemberg poukazuje s cieľom preukázať možnosť navrhnúť alternatívnu metódu výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF, spočíva tiež, ako uviedol generálny advokát v bode 160 svojich návrhov, na príspevkoch vypočítaných s použitím údajov, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo dotknutých inštitúcií.

120 Po tretie, hoci z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosť odôvodnenia, ktorú má SRB, musí byť vyvážená, z dôvodu logiky systému financovania SRF a metódy výpočtu stanovenej normotvorcom Únie, s povinnosťou SRB dodržiavať obchodné tajomstvo dotknutých inštitúcií, nič to nemení na tom, že túto neskôr uvedenú povinnosť nemožno v tomto ohľade vykladať tak široko, aby zbavila povinnosť odôvodnenia svojej podstaty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 48, ako aj citovanú judikatúru).

121 V rámci hľadania rovnováhy medzi povinnosťou odôvodnenia a všeobecnou zásadou ochrany obchodného tajomstva sa však nemožno domnievať, že odôvodnenie rozhodnutia, ktorým sa súkromnému subjektu ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu bez toho, aby sa mu poskytli všetky informácie umožňujúce s presnosťou overiť výpočet výšky tejto peňažnej sumy, vo všetkých prípadoch porušuje podstatu povinnosti odôvodnenia.

122 V prejednávanej veci treba povinnosť odôvodnenia považovať za splnenú vtedy, keď adresáti rozhodnutia, ktorým sa stanovujú príspevky *ex ante* do SRF, hoci im neboli poskytnuté údaje, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo, majú prístup k metóde výpočtu použitej SRB a informáciám, ktoré sú dostatočné na pochopenie toho, akým spôsobom bola v zásade ich konkrétna situácia zohľadnená na účely výpočtu ich príspevku *ex ante* do SRF vzhľadom na situáciu všetkých ostatných dotknutých inštitúcií.

123 V takom prípade sú totiž títo adresáti schopní overiť, či bol ich príspevok *ex ante* do SRF určený svojvoľne bez zohľadnenia reality ich ekonomickej situácie, alebo s použitím údajov týkajúcich sa zvyšku finančného sektora, ktoré nie sú dôveryhodné. Uvedení adresáti teda môžu porozumieť dôvodom rozhodnutia, ktorým sa stanovuje ich príspevok *ex ante* do SRF, a posúdiť, či je vhodné podať žalobu proti tomuto rozhodnutiu, takže by bolo neprimerané vyžadovať od SRB, aby oznámila každý číselný údaj, o ktorý sa opiera výpočet príspevku každej dotknutej inštitúcie (pozri analogicky rozsudky z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 108, ako aj citovanú judikatúru).

124 V dôsledku toho sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 97, 103 a 109 napadnutého rozsudku rozhodol, že SRB bola na základe článku 296 ZFEÚ povinná uviesť v odôvodnení sporného rozhodnutia skutočnosti umožňujúce úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg overiť správnosť výpočtu jej príspevku *ex ante* do SRF na rok 2017 bez toho, aby tejto povinnosti mohla brániť dôverná povaha niektorých týchto skutočností.

125 Všeobecný súd teda nemohol platne uznať takýto rozsah povinnosti odôvodnenia na to, aby v bode 110 napadnutého rozsudku rozhodol, že SRB porušila túto povinnosť.

126 V druhom rade Všeobecný súd v bodoch 129 až 140 napadnutého rozsudku preskúmal námietku nezákonnosti uplatnenú úverovou inštitúciou Landesbank Baden-Württemberg v rámci jej šiesteho žalobného dôvodu predneseného v prvostupňovom konaní vo vzťahu k viacerým ustanoveniam delegovaného nariadenia 2015/63, ako aj jeho prílohy I a potom v bode 141 tohto rozsudku tento žalobný dôvod uznal.

127 Všeobecný súd tak rozhodol, že metóda výpočtu definovaná Komisiou v článkoch 4 až 7 a 9, ako aj v prílohe I delegovaného nariadenia 2015/63 je netransparentná, prinajmenšom pokiaľ ide o úpravu príspevkov *ex ante* do SRF pomerne k rizikovému profilu dotknutých inštitúcií a že táto netransparentnosť zabránila SRB splniť si svoju povinnosť odôvodnenia vyplývajúcu z článku 296 ZFEÚ.

128 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že presná metóda výpočtu použitá SRB s cieľom určiť sumu príspevkov *ex ante* do SRF je definovaná delegovaným nariadením 2015/63. Konkrétne príloha I tohto delegovaného nariadenia podrobne uvádza rôzne kroky tejto metódy výpočtu a uvádza matematické vzorce, ktoré má SRB uplatniť.

129 Uvedené delegované nariadenie tak predstavuje podstatnú súčasť kontextu sporného rozhodnutia, ktorý musí byť v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 104 tohto rozsudku zohľadnený na účely posúdenia odôvodnenia sporného rozhodnutia, keďže zaručuje, aby boli adresáti tohto rozhodnutia v plnom rozsahu informovaní o metóde výpočtu použitou SRB.

130 Po druhé, pokiaľ ide konkrétnejšie o úpravu príspevkov *ex ante* do SRF v závislosti od rizikového profilu požadovanú článkom 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59, ako aj článkom 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, zásady, ktoré má v tejto súvislosti uplatňovať SRB, sú vyjadrené v článkoch 6 až 9 delegovaného nariadenia 2015/63 a konkrétnejšie uvedené do praxe v prílohe I tohto delegovaného nariadenia.

131 Úprava príspevku *ex ante* do SRF v závislosti od rizikového profilu inštitúcie spočíva na porovnaní expozície tejto inštitúcie relevantným rizikovým faktorom s expozíciou ostatných dotknutých inštitúcií.

132 Z druhého až štvrtého kroku metódy výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF upravenej v prílohe I uvedeného delegovaného nariadenia vyplýva, že táto úprava je v prípade väčšiny rizikových faktorov v zásade zabezpečená predovšetkým prostredníctvom zaradenia každej z dotknutých úverových inštitúcií do „intervalov“ zoskupujúcich skupinu inštitúcií považovaných na základe hodnôt hrubého ukazovateľa predmetného rizikového faktora za podobné a prostredníctvom pridelení spoločnej hodnoty prepočítaného ukazovateľa úverovým inštitúciám, ktoré sú súčasťou toho istého „intervalu“.

133 Hodnoty takto priradené každému ukazovateľu rizika pre danú inštitúciu sú potom konsolidované v rámci piateho kroku výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF upraveného v prílohe I delegovaného nariadenia 2015/63 do zloženého ukazovateľa, ktorý zohľadňuje váhu rôznych pilierov rizika.

134 Koeficient úpravy zohľadňujúci riziko sa napokon v šiestom kroku tohto výpočtu určí na základe prepočítania zloženého ukazovateľa v rozmedzí od 0,8 do 1,5.

135 Je pravda, že z toho vyplýva, že SRB nie je schopná poskytnúť úverovej inštitúcii údaje, ktoré by jej umožnili úplne overiť presnosť hodnoty koeficientu úpravy zohľadňujúceho riziko, ktorý jej bol priznaný na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* do SRF, pretože toto overenie predpokladá, že bude mať k dispozícii údaje, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo a ktoré sa týkajú ekonomickej situácie každej z ostatných dotknutých úverových inštitúcií.

136 Treba však zdôrazniť, že článok 88 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje možnosť sprístupniť dôverné informácie získané SRB v rámci jej činnosti vtedy, keď sprístupnenie týchto informácií možno uskutočniť v súhrnnej alebo agregovanej podobe tak, aby nebolo možné identifikovať dotknuté úverové inštitúcie.

137 V rámci vymedzenom delegovaným nariadením 2015/63 teda SRB môže bez toho, aby porušila svoju povinnosť rešpektovať obchodné tajomstvo, sprístupniť hraničné hodnoty každého „intervalu“ a s ním súvisiace ukazovatele, s cieľom umožniť dotknutej úverovej inštitúcii uistiť sa najmä o tom, že jej zaradenie, ktoré jej bolo pridelené pri diskretizácii ukazovateľov, ako je definovaná v prílohe I tohto delegovaného nariadenia, skutočne zodpovedá jej hospodárskej situácii, že táto diskretizácia bola uskutočnená v súlade s metódou definovanou týmto delegovaným nariadením na základe dôveryhodných údajov a že boli skutočne zohľadnené všetky rizikové faktory, ktoré mali byť zohľadnené na základe nariadenia č. 806/2014, ako aj uvedeného delegovaného nariadenia.

138 Po tretie treba spresniť, že štyri kroky metódy výpočtu príspevkov *ex ante* do SRF spočívajú, ako uviedol generálny advokát v bode 149 svojich návrhov, na agregovaných údajoch dotknutých inštitúcií, ktoré môžu byť sprístupnené v agregovanej podobe bez toho, aby bola porušená povinnosť SRB rešpektovať obchodné tajomstvo.

139 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa zdá, že delegované nariadenie 2015/63 nijako nebráni tomu, aby SRB mohla sprístupniť v agregovanej a anonymnej podobe informácie, ktoré budú dostatočné na to, aby umožnili úverovej inštitúcii pochopiť, akým spôsobom bola jej konkrétna situácia zohľadnená pri výpočte jej príspevku *ex ante* do SRF a to vzhľadom na situáciu všetkých ostatných dotknutých inštitúcií.

140 Treba ešte dodať, že hoci odôvodnenie založené na sprístupnení relevantných informácií v takejto forme neumožňuje každej inštitúcii systematicky odhaliť prípadnú chybu, ktorej sa môže dopustiť SRB pri zbere a agregovaní dotknutých údajov, stačí na to, aby sa táto inštitúcia mohla uistiť o tom, že informácie, ktoré poskytla príslušným orgánom boli v súlade s relevantnými pravidlami práva Únie skutočne zahrnuté do výpočtu jej príspevku *ex ante* do SRF a aby mohla na základe svojich všeobecných znalostí finančného sektora zistiť prípadné použitie nedôveryhodných alebo zjavne nesprávnych údajov, ako aj sa rozhodnúť, či má podať žalobu o neplatnosť rozhodnutia SRB o určení jej príspevku *ex ante* do SRF.

141 Z toho vyplýva, že delegované nariadenie 2015/63 nebráni SRB splniť si svoju povinnosť odôvodnenia, ako je vymedzená v bode 122 tohto rozsudku a že toto delegované nariadenie jej umožňuje poskytnúť dotknutým úverovým inštitúciám informácie, ktoré budú dostatočné na pochopenie dôvodov rozhodnutí, ktorými sa stanovujú príspevky *ex ante* do SRF, ako aj na posúdenie nevyhnutnosti podať žalobu proti týmto rozhodnutiam.

142 V dôsledku toho posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 141 napadnutého rozsudku, ktoré konštatuje nezákonnosť článkov 4 až 7 a 9, ako aj prílohy I delegovaného nariadenia 2015/63, pokiaľ porušenie povinnosti odôvodnenia konštatované v bode 110 tohto rozsudku vyplýva z týchto ustanovení, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

143 V treťom rade z bodov 127 a 143 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd sa domnieval, že SRB porušila právo na účinnú súdnu ochranu tým, že neposkytla v odôvodnení sporného rozhodnutia úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg informácie, ktoré by jej umožnili overiť správnosť výpočtu jej príspevku *ex ante* do SRF na rok 2017 bez toho, aby možnosť Všeobecného súdu požiadať SRB o predloženie informácií na tento účel mohla zaručiť dodržanie tohto práva.

144 Hoci je dodržanie povinnosti odôvodnenia zo strany SRB nevyhnutné na zabezpečenie súdnej ochrany adresátov jej rozhodnutí, z vyššie uvedeného vyplýva, že posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého SRB v prejednávanej veci porušila túto povinnosť, je založené na chápaní uvedenej povinnosti, ktorá vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

145 Okrem toho z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že v prípade, že odôvodnenie rozhodnutia muselo byť obmedzené s cieľom zabezpečiť ochranu dôverných informácií zohľadnených autorom tohto rozhodnutia, je v prípade spochybnenia týchto informácií pred súdom Únie jeho úlohou obhájiť sa pred súdmi Únie v rámci sporového konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 110).

146 V prípade potreby môžu súdy Únie na účely vykonania účinného súdneho preskúmania v súlade s požiadavkami článku 47 Charty požadovať od SRB predloženie údajov, ktoré môžu odôvodniť výpočty, ktorých správnosť je pred nimi spochybnená, pričom v prípade potreby zabezpečia dôvernosť týchto údajov (pozri analogicky rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 120 a 125).

147 Článok 88 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 navyše uvádza možnosť SRB sprístupniť informácie, na ktoré sa vzťahujú požiadavky služobného tajomstva vtedy, keď je takéto sprístupnenie nevyhnutné v rámci súdnych konaní.

148 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd na základe nesprávneho právneho posúdenia v bode 143 napadnutého rozsudku rozhodol, že sporné rozhodnutie treba zrušiť z dôvodu porušenia povinnosti odôvodnenia a práva na účinnú súdnu ochranu, čím vyhovel prvému, tretiemu a šiestemu žalobnému dôvodu prednesenému úverovou inštitúciou Landesbank Baden-Württemberg v prvostupňovom konaní.

149 Keďže piaty odvolací dôvod uvedený vo veci C-584/20 P a druhý odvolací dôvod vo veci C-621/20 P sú dôvodné, napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať druhý až štvrtý odvolací dôvod prednesené vo veci C-584/20 P.

O žalobe na Všeobecnom súde

150 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.

151 Keďže Súdny dvor disponuje všetkými skutočnosťami potrebnými na rozhodnutie o žalobe, o tento prípad ide aj v prejednávanej veci.

O osvedčení sporného rozhodnutia

152 Z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa aktov Komisie v podstate vyplýva, že osvedčenie týchto aktov má za cieľ zabezpečiť právnu istotu tým, že zabezpečí nemennosť textu prijatého kolégiom komisárov, čo umožňuje v prípade sporu overiť dokonalú zhodu uverejnených alebo oznámených textov so skôr uvedeným textom. Toto osvedčenie predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorej porušenie môže viesť k zrušeniu dotknutého aktu a byť uplatnené súdom *ex offo* (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, EU:C:1994:247, body 75 a 76, ako aj zo 6. apríla 2000, Komisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, body 40, 41 a 51).

153 V prejednávanej veci je nesporné, že sporné rozhodnutie sa skladá jednak zo samotného textu tohto rozhodnutia a jednak z prílohy.

154 Zo skutočností, ktoré SRB predložila Všeobecnému súdu, vyplýva, že postup zavedený v tomto orgáne na účely zabezpečenia osvedčenia takéhoto rozhodnutia je založený na vlastnoručnom podpísaní vlastného textu rozhodnutia a sprievodného listu.

155 Osvedčenie samotného textu sporného rozhodnutia bolo dostatočne zabezpečené vlastnoručným podpisom, ktorý k nemu pripojila predsedníčka SRB.

156 Čo sa týka prílohy sporného rozhodnutia, SRB predložila Všeobecnému súdu sprievodný list, ktorý vlastnoručne podpísala predsedníčka SRB a ktorý výslovne odkazuje na dve prílohy a obsahuje identifikačné číslo.

157 Okrem toho SRB predložila Súdnemu dvoru snímku obrazovky ukazujúcu obsah systému ARES.

158 Z tejto snímky obrazovky v prvom rade vyplýva, že číslo uvedené na sprievodnom liste uvedenom v bode 156 tohto rozsudku je číslom záznamu *(Save number)*, ktoré v systéme ARES označuje spis zodpovedajúci spornému rozhodnutiu.

159 Uvedená snímka obrazovky následne umožňuje identifikovať dve prílohy zmienené v tomto sprievodnom liste, a to na jednej strane samotný text sporného rozhodnutia a na druhej strane prílohu tohto rozhodnutia.

160 Z tej istej snímky obrazovky napokon vyplýva, že spis zodpovedajúci spornému rozhodnutiu v systéme ARES bol vytvorený a zaslaný 11. apríla 2017, teda v deň prijatia sporného rozhodnutia.

161 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba považovať za preukázané tvrdenie SRB, podľa ktorého systém ARES k tomuto dátumu obsahoval súbor zodpovedajúci prílohe sporného rozhodnutia, na ktorý odkazoval sprievodný list.

162 Toto posúdenie nie je spochybnené okolnosťou, že snímka obrazovky, ktorú predložila SRB, uvádza tiež registračné číslo (*Reg. number*), ktoré je odlišné od čísla záznamu a uvádza dátum registrácie spisu, konkrétne 13. jún 2017, ktoré podľa nerozporovaných vysvetlení SRB odkazujú na uzavretie predmetného spisu.

163 Za týchto podmienok je vlastnoručný podpis, ktorý pripojila predsedníčka SRB na sprievodný list, dostatočný na zabezpečenie osvedčenia prílohy sporného rozhodnutia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

164 Svojím prvým žalobným dôvodom uplatneným v prvostupňovom konaní Landesbank Baden-Württemberg tvrdí, že sporné rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, keďže neobsahuje súbor relevantných informácií, najmä pokiaľ ide o úpravu jej príspevku *ex ante* do SRF na rok 2017 podľa jej rizikového profilu.

165 Z bodu 122 tohto rozsudku vyplýva, že odôvodnenie sporného rozhodnutia musí zabezpečiť, s prihliadnutím na kontext tohto rozhodnutia, poskytnutie informácií úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg, ktoré sú dostatočné na pochopenie toho, akým spôsobom bola jej konkrétna situácia zohľadnená pri výpočte jej príspevku *ex ante* do SRF na rok 2017 vzhľadom na situáciu všetkých ostatných dotknutých inštitúcií.

166 Na tento účel je SRB povinná, ako bolo konštatované v bode 139 tohto rozsudku, zverejniť alebo zaslať úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg, v agregovanej a anonymnej forme informácie týkajúce sa dotknutých inštitúcií použité na výpočet tohto príspevku, keďže tieto informácie môžu byť sprístupnené bez narušenia obchodného tajomstva.

167 Medzi informáciami, ktoré majú byť takto poskytnuté úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg na to, aby mala k dispozícii dostatočné odôvodnenie sporného rozhodnutia, sa nachádzajú najmä hraničné hodnoty každého „intervalu“ a hodnoty príslušných ukazovateľov, na základe ktorých bol príspevok *ex ante* úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg do SRF na rok 2017 upravený podľa jej rizikového profilu.

168 Je však nesporné, že skutočnosti uvedené v spornom rozhodnutí a v harmonizovanej prílohe, ako aj informácie dostupné na internetovej stránke SRB ku dňu prijatia sporného rozhodnutia pokrývali len časť relevantných informácií, ktoré mohla SRB oznámiť bez porušenia obchodného tajomstva.

169 Harmonizovaná príloha najmä neobsahovala údaje týkajúce sa hraničných hodnôt každého „intervalu“ a príslušných hodnôt ukazovateľov.

170 SRB okrem toho pred Súdnym dvorom uviedla, že ani v čase prijatia sporného rozhodnutia takéto informácie nezverejnila na svojej internetovej stránke.

171 Z toho vyplýva, že sporné rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené a že prvý žalobný dôvod uplatnený v prvostupňovom konaní úverovou inštitúciou Landesbank Baden-Württemberg je dôvodný.

172 V dôsledku toho je potrebné bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné žalobné dôvody uplatnené v prvostupňovom konaní, zrušiť sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg.

O zachovaní účinkov sporného rozhodnutia

173 SRB navrhla, aby Všeobecný súd odložil účinok prípadného zrušenia sporného rozhodnutia na obdobie šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku tohto súdu.

174 Treba pripomenúť, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže Súdny dvor, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky aktu vyhláseného za neplatný sa musia považovať za konečné.

175 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vzhľadom na dôvody súvisiace s právnou istotou možno účinky takéhoto aktu zachovať najmä v prípade, keby okamžité účinky jeho zrušenia mali závažné negatívne následky na dotknuté osoby a keď zákonnosť napadnutého aktu nie je napadnutá z dôvodov jeho cieľa alebo obsahu, ale z dôvodov nedostatku právomoci jeho autora alebo pre porušenie základných formálnych náležitostí (rozsudok zo 7. septembra 2016, Nemecko/Parlament a Rada, C-113/14, EU:C:2016:635, bod 81, ako aj citovaná judikatúra).

176 V prejednávanej veci, hoci sporné rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s podstatnými formálnymi náležitosťami, Súdny dvor naopak nekonštatoval v tomto konaní chybu ovplyvňujúcu súlad tohto aktu s pravidlami upravujúcimi výpočet príspevkov *ex ante* do SRF stanovenými smernicou 2014/59, nariadením č. 806/2014 a delegovaným nariadením 2015/63.

177 Zrušenie sporného rozhodnutia bez toho, aby sa zachovali jeho účinky až do jeho nahradenia novým aktom, by však mohlo ohroziť vykonanie smernice 2014/59, nariadenia č. 806/2014 a delegovaného nariadenia 2015/63, ktoré tvoria podstatnú časť bankovej únie, ktorá prispieva k stabilite eurozóny.

178 Za týchto okolností treba zachovať účinky sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg, a to až do nadobudnutia účinnosti nového rozhodnutia SRB, ktorým sa stanoví príspevok *ex ante* do SRF tejto inštitúcie na rok 2017, a to v primeranej lehote, ktorá nemôže presiahnuť šesť mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku.

O trovách

179 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou, potom rozhodne aj o trovách konania.

180 Článok 138 ods. 1 tohto poriadku, uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 tohto poriadku, uvádza, že účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Článok 138 ods. 3 tohto poriadku, uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 tohto poriadku, okrem toho stanovuje, že ak účastníci konania nemajú úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Súdny dvor môže rozhodnúť, že jeden účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka konania.

181 V prejednávanej veci vzhľadom na zrušenie napadnutého rozsudku a vyhovenie žalobe na prvom stupni, treba na jednej strane zaviazať Komisiu, SRB a úverovú inštitúciu Landesbank Baden-Württemberg, aby znášali svoje vlastné trovy konania súvisiace s odvolaním, a na druhej

zaviazať SRB, aby znášala svoje vlastné trovy konania súvisiace s prvostupňovým konaním a uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg súvisiace s týmto konaním.

182 Podľa článku 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 tohto poriadku, členské štáty a inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. V dôsledku toho Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s odvolaním a Komisia ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom znáša svoje vlastné trovy prvostupňového konania.

183 V súlade s článkom 140 ods. 3 rokovacieho poriadku, uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto poriadku na konanie o odvolaní, Súdny dvor môže rozhodnúť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v článku 140 ods. 1 a 2 uvedeného poriadku. V prejednávanej veci je potrebné rozhodnúť, že Fédération bancaire française (Francúzska banková federácia) znáša svoje vlastné trovy odvolacieho konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 23. septembra 2020, Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, EU:T:2020:435), sa zrušuje.**

2. **Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) z jej výkonného zasadnutia z 11. apríla 2017 o výpočte príspevkov *ex ante* na rok 2017 do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRB/ES/SRF/2017/05) sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg.**

3. **Účinky rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) z jej výkonného zasadnutia z 11. apríla 2017 o výpočte príspevkov *ex ante* na rok 2017 do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRB/ES/SRF/2017/05) v rozsahu, v akom sa týka úverovej inštitúcie Landesbank Baden-Württemberg, sú zachované až do nadobudnutia účinnosti nového rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií, ktorým sa stanoví príspevok *ex ante* do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií tejto inštitúcie na rok 2017, a to v primeranej lehote, ktorá nemôže presiahnuť šesť mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku.**

4. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy prvostupňového aj odvolacieho konania.**

5. **Jednotná rada pre riešenie krízových situácií znáša svoje vlastné trovy prvostupňového aj odvolacieho konania a je povinná nahradiť trovy prvostupňového konania vzniknuté úverovej inštitúcii Landesbank Baden-Württemberg.**

6. **Landesbank Baden-Württemberg, Fédération bancaire française (Francúzska banková federácia) a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy odvolacieho konania.**

Podpisy